

Les protestes 2.0

Els indignats de Madrid pacten deixar l'acampada diumenge

► L'estancament de la protesta entela la mobilització a Barcelona

► TV-3 va ser vetada a la plaça de Catalunya perquè no difongués una «mala imatge»

ALBA G. LAGUNA // MADRID
FIDEL MASREAL // BARCELONA

L'acampada de la Puerta del Sol deixarà d'existir com a tal diumenge que ve. Després de més de quatre hores de debat i una vegada superades les repetides maniobres de bloqueig per part d'un grup molt minoritari però persistent, l'assemblea general va adoptar passada la mitjanit la decisió que des de fa dies reclamaven gran part dels integrants del 15-M. El campament madrileny s'aixecarà, si bé es continuaran celebrant les assemblees generals dels indignats al quilòmetre zero, i tot plegat sense perjudici que pugui mantenir-se alguna altra forma de presència del moviment a la plaça. Avui es discutirà com es realitzarà el comiat de Sol –les propostes apuntaven ahir a «un acte festiu, reivindicatiu i multitudinari», sense concretar res més– i què passarà amb el reduït nombre de persones que encara volen quedar acampades.

Mentrestant, a Barcelona creix la inquietud entre els indignats instal·lats a la plaça de Catalunya. Si fins fa uns dies el seu moviment havia superat grans desafiaments i s'havia guanyat la simpatia de gran part de la ciutadania, el que semblaria més senzill –decidir la data en què es donarà fi a una acampada que ja s'ha decidit abandonar– s'ha convertit en una odissea que amenaça de desestabilitzar la fase final del campament. I és que, igual que ha passat a Madrid, cada dia que passa es multipliquen els problemes interns –gestionar qüestions de seguretat a la matinada– i els externs: la necessitat urgent de definir un mínim comú denominador programàtic.

Des de fa diverses nits, baixa el nombre d'indignats que pernocten a la plaça i augmenta la dificultat per gestionar la convivència amb els drogoaddictes i delinqüents que s'ubiquen a les zones enjardinades. Ja s'han donat diversos enfrontaments verbals.

JULIO CARBÓ

AMOR A LA PLAÇA

Barcelona ◦ Una parella d'indignats s'abraça damunt d'un matalàs col·locat a manera de casa penjant a les branques d'un arbre de la plaça de Catalunya, l'1 de juny, mentre a sota els participants de l'acampada de Barcelona celebren una sessió assembleària sobre economia.

Retrets a Puig dels advocats de Legal Team i el Col·legi de Periodistes

► Alex Solà, membre del col·lectiu d'advocats Legal Team que va anar a la plaça de Catalunya durant la càrrega dels Mossos d'Esquadra del dia 27 de maig, va qualificar ahir de «perillósíssims» i de «retrocés de moltes dècades» els arguments del conseller d'Interior, Felip Puig, segons el qual no fer cas de l'ordre policial d'apartar-se es pot considerar una «actitud agressiva». Solà va presentar ahir un informe en què es denuncia que l'actuació policial ordenada per Puig va vulnerar diversos drets fonamentals.

► Per la seva banda, el Col·legi de Periodistes va qualificar d'«ofensiu, injust i desproporcionat» que el conseller Puig criticés que els mitjans de comunicació possessin en dubte la tasca portada a terme pels Mossos d'Esquadra. El conseller va afirmar que els mitjans no van recollir el que havia passat amb equilibri informatiu. El Col·legi de Periodistes va recordar que en democràcia la tasca dels professionals de la informació és fonamental per garantir a la ciutadania el dret de rebre una informació lliure i el seu paper no és el de «ser una premsa dòcil».

NERVIOSISME NOCTURN // La matinalada de dilluns a dimarts, un grup va plantejar que es vetés l'accés a la plaça d'un equip de TV-3 amb l'argument que donaria una «mala imatge» del moviment. Malgrat la contradicció radical entre la demanda d'una democràcia més efectiva i l'obstaculització de la llibertat d'informació, els reunits van votar i van prohibir als periodistes fer la seva feina. Ahir, la comissió de comunicació va demanar disculpes.

El nerviosisme té a veure també amb la dificultat per consensuar els continguts finals amb què tancar l'acampada. Molts admeten la necessitat de definir uns objectius mínims. Ahir, a la comissió de difusió de continguts es disposava d'un extens document amb nombroses propostes... però no es confirmava que fos fruit del consens assembleari.

Una de les tasques que sí que sembla definida és la continuïtat de les mobilitzacions i assemblees, com la protesta davant el Parlament contra la tisorada i la manifestació internacional. També hi ha assemblees als barris de Barcelona, on ja s'han constituït 22 grups. Però malgrat aquests avanços, la realitat és que els acampats que pernocten són cada vegada menys i que les assemblees massives i carregades de missatges polítics i socials han donat pas a una plaça menys activa i a l'aparició de zones com el *departament de sinergia*, una carpa on es realitzen tatuatges i un ampli espai dedicat a l'hort (*in*)digne. ≡

BENESTAR SOCIAL

Les oenagés troben injust que es retalli la renda mínima d'inserció

FIDEL MASREAL // JORDI NIERGA
BARCELONA

Les entitats que treballen amb persones en risc d'exclusió social van lamentar ahir que la Generalitat hagi decidit, gairebé sense publicitat, fer també una tisorada a la renda mínima d'inserció, coneguda com a *pirmi*. Una ajuda d'entre 414 i 550 euros vigent des del 1997 i que, a causa de la crisi, perceben un nombre creixent de famílies, que avui superen les 27.000. La Generalitat ha argumentat que l'ajuda s'ha d'ajustar –és a dir, limitar– per incentivar els beneficiaris a buscar feina. Les oenagés afirmen que fins ara només coneixen els plans de retallada, ja que la Generalitat no ha aportat cap pla de foment dels itineraris de formació i inserció laboral.

Xavier Orteu, membre de la direcció de les Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), va dir ahir que si bé s'ha d'evitar el frau en la prestació d'aquesta ajuda i la passivitat per part dels receptors, «restringir-ne l'accés sense que es prevegi cap procés d'inclusió social és negatiu».

Les entitats demanen que es potenciïn els plans d'inclusió laboral

Per a la responsable de l'àrea social de Càritas a Barcelona, Mercè Darnell, la retallada del *pirmi* obeeix a «un criteri restrictiu que obligarà les entitats a assumir el dèficit de la societat del benestar, un rol que tampoc els correspon». «Aquesta modificació significa un pas enrere en les millores que s'han anat aconseguint al llarg dels anys», va afegir Darnell.

Ramón Noró, de la Fundació Arrels, va opinar que en lloc de retallar-se, la prestació s'hauria d'ampliar a causa de la situació de crisi. I creu que els ajustos tindran «una incidència molt petita en la reducció del dèficit».

CASOS «CRÒNICS» // El responsable d'economia social i cooperativa de la Conselleria d'Empresa i Ocupació, Xavier López, va justificar la mesura en el fet que la llei «no incentiva els beneficiaris a buscar feina» pel caràcter indefinit que té. Fins i tot podia arribar a ser superior al salari mínim, fet que podria crear casos «crònics».

Segons el director general, malgrat que la llei vincula l'ajuda al seguiment d'un programa d'inserció laboral, aquest factor no s'ha tingut en compte fins ara. «Volem que una part dels plans d'inserció es destinin a qui cobra el *pirmi*», va afegir. Sobre la falta de transparència de la mesura, López va respondre: «No és així, la prova és que n'estem parlant amb vostè». ≡